

Všechno vzniklo samovývojem, žádný Stvořitel není

Když byla poprvé 24. listopadu roku 1859 vydána Darwinova kniha "O původu druhů" (v originále *On the Origin of Species*), způsobilo to tichou, ale o to větší revoluci v myšlení lidí. Hlavní myšlenka tohoto díla, že život a všechny jeho formy vznikly postupně z jednodušších forem života až po ty nejsložitější formy, včetně člověka, se velmi rychle rozšířila v křesťanských národech. Tato kniha představila Darwinovu teorii evoluce prostřednictvím přirozeného výběru, což zásadně ovlivnilo chápání biologie a přístup ke všem formám života na Zemi. Stvořitelský záměr byl nahrazen teorií o náhodném výběru z obrovského množství různých kombinací. Byla to další rána, poškozující autoritu církví a jejich učení. Tato teorie přímo popírá Boží slovo o stvoření (Gn 1. kapitola). Dodnes má mnoho zastánců i když přibývá důkazů o nutné přítomnosti stvořitelského inteligentního záměru.

Mnozí lidé uvěřili více vědě, jejímu neúplnému poznávání, než biblické zprávě o stvoření světa. Brzo po vydání této knihy se začal šířit názor, že žádný Stvořitel (ani ostatní nebeské bytosti) není a všechny náboženské nauky jsou sbírkou nepodložených tvrzení a dogmat. Vznikla ateistická ideologie a z ní vyrůstající myšlenkové konstrukce, které vedou lidi k materiálnímu způsobu života. Hledání vyššího smyslu vlastní existence, uvědomění si existence vyššího řádu nebo víra v naději na trvalý život, přesahující náš krátký život, to všechno pro většinu lidí v křesťanských národech přestalo být důležité. Hledání duchovní podoby světa a jeho Stvořitele je pro takové lidi zbytečné. Raději přijímali lákavé ideologie slibující svobodu, sociální rovnost a spravedlnost bez účasti Boha Stvořitele. Ačkoliv mohli *to, co lze o Bohu poznat, je jim zřejmé; Bůh jim to zjevil. Jeho věčnou moc a božství, ačkoli jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa jasně vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže jsou bez výmluvy* (Řím 1,19-20).

Po staletí hromaděný a sílící pocit zklamání, křivdy a nespravedlnosti způsobily nejen světské páni, ale bohužel i církevní autority, které tolerovaly nespravedlivé jednání světské moci a soustředily se více na dodržování náboženských tradic a pravidel, místo aby vedli národy k poznání Boha, jeho Syna Ježíše a naděje, kterou nám vykoupil. Na začátku lidské historie byla i existence Boha a jeho nebeských poslů pro člověka zcela přirozená. Je to vidět v příběhu Kaina, v němž rozmlouvá bez bázně a respektu s Bohem (nejspíše s jeho andělem). To, co se zdálo a leckdy i dnes může jevit jako nadpřirozené, je ve skutečnosti jen projev existence vyšší moci, jež byla pro lidi na počátku zcela přirozená. Výjimečné mocné skutky, jež se staly v historii lidstva před očima mnoha svědků, jsou pro lidstvo zapsané na svědectví o existenci Boha, jeho Syna a jejich moci. Píše se o nich v knihách Mojžíšových, soudců a v dalších knihách Bible, protože jsou součástí dějin Božího lidu Mojžíšovy i Kristovy

smlouvy. Dnes jsou biblické příběhy často považované za nepravdivé nebo za staré báje, protože lidská pýcha brání vidět jejich skutečné svědectví a poselství pro dnešního člověka. Církev vyžadovaly více slepou víru a poslušnost, než aby se snažily srozumitelně vysvětlit a zodpovědět otázky, které si lidé pod vlivem změn a nových objevů začali klást. Proto lidé začali dávat větší důraz na vlastní hledání a pochopení smyslu (svého) života a morálky v rámci lidské zkušenosti a společenských hodnot. Božímu zjevení vyjádřenému v Bibli přestávalo postupně věřit stále více lidí. Víra v člověka začala nahrazovat víru v Boha a jeho syna Ježíše. To je dědictví idejí období tzv. Osvícenectví, na nichž se vyvinuly novodobé společenské systémy a s nimi i jejich problémy.

Důsledky

Důsledky přijetí teorie knihy „O původu druhů“ jsou více než zřejmé. Darwinovy teorie byly využity proti náboženskému výkladu původu světa a života i proti Božímu slovu zapsaném v Bibli. Popírání Božího stvoření vedlo přirozeně k zavržení víry v Boha i naděje na odpuštění hříchů a záchrany skrze víru v Ježíše Krista. Darwinovo dílo bylo využito na povzbuzení lidské pýchy a touhy po nezávislosti na svém Stvořiteli. Touha po nezávislosti na Bohu vede lidstvo do konfliktu se svým Stvořitelem už od chvíle, kdy byla probuzená hadem, který svedl naše prarodiče, aby pojedli plody ze zakázaného stromu. Stvořitel již několikrát musel zasáhnout v kritických okamžicích lidských dějin, jako byl stav lidstva před potopou (Gn 6,4-8) a zmatení jazyků při stavbě Babylónské věže, aby se lidé svou umíněností nedostali brzo do slepé uličky. I zničení ohněm měst Sodomy a Gomory, kvůli jejich zvrácenému chování bylo na výstrahu budoucím generacím (2Pt 2,5-6; juda 1,7;). Jinak už bychom pravděpodobně neexistovali. Dalším důsledkem odmítnutí biblické zprávy o stvoření světa a života na zemi je měnící se vztah k přírodě a k přirozenému Božímu řádu. I dnes zažíváme nezakrývanou podporu zvrácených ideologií, působící proti přirozenému Božímu řádu. Žijeme v hluboké tmě, ale jako byl pro mnohé lidi příchod Ježíše Krista na zem zářivým dnem, tak i dnes se lidé opět probouzejí v tušení, že se blíží den. Světlo, které přinesl světu Ježíš Kristus nezaniklo, tma je nepohltila a po noci přijde den (J 1,1-5; Mt 4,16; L 2,32; Mt 5,16)

Východisko

Příčiny dnešního stavu lidstva mají původ v nebi ve sporu proti Bohu Stvořiteli a jeho Pomazanému, který vyvolal Boží odpůrce. Zatímco v nebi se již pravděpodobně spor

chýlí ke konci (Zj 4. a 5. kapitola a Zj 12,9-12), na zemi se teprve vše připravuje na příchod Satana a šelmy, které dá svou velkou moc, sílu a pravomoc (Zj 13,2).

Jediné východisko je proto návrat k Bohu. Znamená to obnovit s ním vztah založený na úctě a pokoře ve vztahu k němu. Stejný vztah je nutné obnovit i s jeho synem Ježíšem Kristem, který nás vlastním životem v lidském těle vykoupil a očistil z hříchů. Dal nám naději na trvalý život bez umírání. Člověk byl stvořený pro věčný život.